

[Forsvarsministeren.]

sagt, at Spørgsmaalet maa løses internationalt, og vi maa interessere os for det fra Danmarks Side og deltage i de Forhandlinger, der føres om dette Problem.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen fortsatte sine Betragtninger angaaende Tjenestepigerens Forhold paa det nye Militærhospital. Det er naturligvis rigtigt, som jeg har sagt, at det var under den socialdemokratiske Forsvarsminister, at disse Forhold blev ordnet. Lønnen derude er, som det ærede Medlem anførte, til at begynde med 97 Kr., og den stiger gennem Aarene op til 122. Der blev fastsat som Afdrag for Bolig 12 Kr. og Afdrag for Kost 40 Kr. Men jeg har ikke haft med det at gøre; det har derimod min Forgænger, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Jeg vil imidlertid sige, at for saa vidt — og det er altsaa Tilfældet nu — en Del af disse Tjenestepiger ikke kan faa Bolig paa Militærhospital, men maa bo udenfor, saa er 12 Kr. et meget ringe Vederlag, og jeg har aldeles ikke stillet mig afvisende overfor, at der gøres noget her. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at der er Bestræbelser i Gang for, at disse Tjenestepiger — der er vel ca. 16 i alt, der bor udenfor Militærhospital — kan faa Bolig inde paa Militærhospital, og saa er Spørgsmaalet løst.

Det ærede Medlem omtalte saa en Affære ved Dragonregimentet i Randers. Jeg vil i den Anledning sige til det ærede Medlem, at jeg er bekendt med Aktstykkerne denne Sag vedrørende, som man kan blive det ved en løselig Gennemlæsning — jeg fik først disse Aktstykker i Hænde i Gaar, og jeg maa derfor naturligvis have nogen Tid til Overvejelser af, hvad der skal gøres. Jeg kan sige til det ærede Medlem igen, hvad jeg sagde i min sidste Tale, at er der Befalingsmænd, der har forset sig, vil de blive draget til Ansvar.

Undervisningsministeren (Byskov): Det ærede Medlem Hr. Stauning omtalte igen Herning-Overenskomsten og dens Overensstemmelse med det Svar, som det socialdemokratiske Parti gav mig den 18. Januar. Jeg skal ikke opholde mig derved; Ordene i de to Aktstykker taler for sig selv og er tydelige nok, og som det ærede Medlem siger, det er Hovedsagen, at Socialdemokratiet stadig vil følge den samme Linie i dette Spørgsmaal, og at der altsaa ingen saglig Uenighed er imellem os i denne Sag.

Det ærede Medlem har Ret i, at jeg bevidst udelod Slutningen af Skrivelsen af 18. Januar. Jeg fandt nemlig og finder

stadig, at den ikke har med det at gøre, der var Genstand for Drøftelser den Gang. Det ærede Medlem mener, at jeg for Tiden har nok at tænke paa, som han siger, med mine Udnævnelser og lignende, og vil derfor være skaansom overfor mig. Det er rimeligvis den samme blide Hensyntagen til mig, der gør, at ingen andre af Partiet her i Tinget har villet fremdrage de Sager, der saa skaansomt hentydes til. I saa Fald vil jeg sige, at jeg synes, det næsten er for megen Hensynsfuldhed at vise, og jeg vil erklære, at jeg mener mig i Besiddelse af saa megen Modstandskraft, at jeg nok kunde taale; at der blev hentydet til dem, selv om det skulde ske ligefrem i Form af et Angreb paa mig.

Det ærede Medlem Hr. Julin omtalte Bibliotekslovens Revision og udtalte i Forbindelse dermed Sympati for de smaa Biblioteker og for et lokalt Selvstyre paa dette Omraade. Jeg kan slutte mig dertil; jeg har ogsaa megen Sympati for de mindre Biblioteker, der i mange Tilfælde er skabt og væsentlig opretholdt paa Grundlag af en stedlig stærkt interesseret Mands Virksomhed, en Mand, der har bragt personlige Ofre for Sagen. Men paa den anden Side kan et Bibliotek naturligvis være saa lille, at det ikke kan røgte den Opgave, som et Bibliotek har, og noget Tilsyn maa der ogsaa følge med, naar Staten giver meget store Tilskud til den Slags Virksomheder.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Forfatterunderstøttelserne. Det er jo et evigt tilbagevendende Spørgsmaal, som der aldrig kan blive Enighed om, navnlig da ikke om de enkelte Personer, og jeg maa sige, at de Beløb, der er opført paa Finansloven til disse enkelte Personer, ikke er Udtryk for den Værdi, den litterære eller folkeopdragende Værdi, som jeg personlig tillægger de forskellige Forfattere, men det vilde vel ikke blive bedre, om det blev saadan, at de skiftende Ministre helt ændrede Listen, saa den stadig var et Udtryk for vedkommende Ministers personlige Vurdering af Forfatterne.

Jeg finder det ikke nødvendigt at forlænge den aarlige Debat mellem det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen og mig. Det ærede Medlem finder det særdeles betydningfuldt at faa slaaet fast, at han ikke har stillet Krav eller fremsat Ønsker paa egne eller sin Skoles Vegne, men kun har været Talerør for Folk, som har henvendt sig til ham, og hans Harme er stor og retfærdig i Anledning af, at jeg formentlig har villet give det høje Ting Indtryk af, at det ikke forholdt sig saadan. Jeg maa sige, at